

Un pagès afectat per l'incendi de la Ribera d'Ebre: «Cada dia que passa és un any de producció que perdem»

Enric Prunera tirarà endavant amb un terç de la producció que tenia però es resisteix a donar per perduda la feina de tota una vida

El pagès Enric Prunera assenyalant els pocs exemplars d'olivera que s'han salvat al seu camp. | ACN

Aquest dimecres es compleix un mes de l'extinció de l'incendi de la Ribera d'Ebre, el Segrià i les Garrigues. Les últimes setmanes s'ha treballat a contrarellotge per inventariar els danys que el foc va provocar a les explotacions agràries i ramaderes però els pagesos comencen a buscar-se la vida perquè desesperen amb els tempos de l'administració i amb la incògnita de si arribaran ajuts directes per a ells.

Enric Prunera, veí de Flix, porta més de trenta nits pensant i quantificant com restablir les finques cremades, tretze de divuit hectàrees d'oliveres. Vol salvar el seu oli, 'El Poeta', un verge extra arbequí amb una acidesa tan baixa que el fa gairebé tan únic com el logotip que li va dibuixar Josep Maria Subirachs. A Prunera li queda un terç de la seva explotació per seguir treballant la propera campanya i es resisteix a deixar de lluitar i abandonar.

Començar de zero. Aquesta és la lliçó que els pagesos i ramaders de la zona de Flix, la Torre de l'Espanyol, Vinebre, Bovera o Maials, entre d'altres, han hagut de pair l'últim mes, trenta dies per anar assumint els desperfectes i començar a planificar com recuperar-se. Per edat i falta de

relleu, a alguns sentir parlar de crèdits els provoca vertigen però es resisteixen a donar la partida per perduda. És la feina de tota la seva vida, i en la immensa majoria dels casos la de tots els seus avantpassats.

Al mas que el foc ha esfondrat a la finca d'Enric Prunera, pagès de Bovera i Flix, només ha quedat intacta la paret on la seva mare, amb 11 anys, va marcar la mà sobre l'escaiola i uns escrits de l'any 1931 on està apuntada la producció d'olives d'aquelles campanyes. Prunera s'emociona en veure-la i encara debat què fer-ne d'allò que el foc li ha arrasat.

El pagès Enric Prunera comprovant els desperfectes que van provocar l'incendi al seu mas. Foto: ACN

No ho vol donar per perdut però és conscient que començar des de zero suposa cents de mils d'euros que no vol deixar en herència a ningú. "Estem en una fase que no saps què has de fer. És com tenir un difunt a casa i no saps si el pots enterrar, si l'has de tapar ... No sé si podem esperar que l'administració ofereixi ajudes perquè no sabem quan serà", ha lamentat. "Dia que perdem, és un any més que tardarem a posar-ho en marxa", ha afegit.

La història de Prunera podria ser la de qualsevol altre pagès de la zona. Fins ara es produïa entre deu i dotze mil litres d'oli arbequí ecològic. L'embotellava i es buscava per compte propi la clientela. 'El Poeta' té molts fans, entre ells el dissenyador del seu logotip i la seva família. Josep Maria Subirachs, pintor i escultor barceloní, en rebia cada any les primeres ampolles - ara l'Enric les envia a la filla de l'escultor-. Com el contracte de Messi, Prunera va aconseguir amb un paper i una conversa improvisada, un logotip i un nom de marca de mans del mateix artista, un privilegi inimaginable per a qualsevol. Subirachs, al dibuix, hi va combinar les arrels greuges de l'oliva, el mediterrani i la benedicció divina per a un producte que l'escultor va descriure com "poesia líquida".